

ಹಿಂದೇಜ್

ತಲೆನೋವೆ

ಮಕ್ಕಳು ಹದಿಹರೆಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ
ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗೆಳೆಯರಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ.
ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ‘ನಾನು ನಿನ್ನ
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗೀ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಳಸಬೇಡಿ.

■ ಲಾವಣ್ಯಗೌರಿ ವೆಂಕಟೇಶ್

ಪೈಲೋಪಕರು ಬ್ಯಾದರು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹದಿಹರೆಯದ ಮಕ್ಕಳು
ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚೆನ ಕಳವಳಕಾರಿ ಬೆಳೆವಳಿಗೆ. ಇದು
ವಿವರೇತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಮೊರ್ಹೋಗುವುದು ಕೂಡ ಮಾಮೂಲ
ಎನ್ನವಂತಾಗಿದೆ.

ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರೀಕ್ವಾ ಘಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ, ಕಡಿಮೆ ಅಂತ ಗಳಿಗೆ
ದವರಿಂದ ಇಂಥ ಅವಘಾಡಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಈಚೆಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೆ
ವರದ ಮದ್ದಾದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಿರುಪರಿಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೂ
ಪೋಷಕರು ಗೊಳಿಸಿರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸ್ತು ಇಂಥ ವೃತ್ತಿರಿತ್ತ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ
ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಲಾ ಪರೀಕ್ವಾ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಓರ್ಗಾನಿಕ್ ವರದ ಗೇಲಿ
ಮಾಡಿದರೆಂದು ಅಥವಾ ಪೋಷಕರ ಒತ್ತಡ ತಾಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಲವು
ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನಿಡುವುದು ಬಂದು
ಪಿಡುಗಿನಂತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕಾಡು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಷಕರನ್ನು ಕಳೆದು-
ಕೊಂಡು ಅಣ್ಣಿ-ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕ-ತಮ್ಮ, ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ
ಕುಟುಂಬವನ್ನು ದುಡಿದು ಸಾಕ ಸಲಹಿದ ಎವೇರ್ ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ
ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ಒತ್ತಡದ ಅರಿವಾದರೂ
ಈಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಯೇ? ಸಣ್ಣ ಕುಟುಂಬಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಪೋಷಕರಿಬ್ಬರ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಪ್ಪು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಷ್ಟೂ
ಖವಾರಾದಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪೋಷಕರು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟದ
ಅರಿವಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಕೊಂಡ ಏರುವೇರನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಸಹನೆ,
ಶಕ್ತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣ ಸಂಪರ್ಕನ ಅಥವಾ ಸಂಪರ್ಕದ ಕೊರತೆ.

ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಯಂತ್ರಗಳಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿ
ಕುಳಿತುವಾಗ ಮಾತುಕತೆಗೆ, ಒಟ್ಟಿಗೊಬ್ಬರು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹಂಟಿಕೊಳ್ಳು-
ವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲಿದೆ?

ಮಕ್ಕಳೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮತಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರಾ? ಅಥವಾ ಪೈಲೋಪಕರ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ
ದೋಷವಿದೆಯೆ? ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಲು, ಅದರ
ಉನಾವರಣೆಯೇ ಹಲವು ದಾರಿಗಳೇ. ಶ್ರೀಗಂಪುವ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಜಾಲದ
ಬಳಕೆ, ದೂರದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಬಹುತೇಕ ಆಧುನಿಕ ತಾಯಿಕರೆ, ಮಕ್ಕಳ
ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೆರೆದುವಲ್ಲಿ ಯಶಿಸಿಯಾಗಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವು
ಬುದ್ಧಿಗೆದಿಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಇವೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಎಂಬು ವರದ ಮಗುವಿಗೂ ಯಾರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ
‘ಗಾಗಲ್ ಸಚ್‌’ಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳುವ
ಸಾಮಾನ್ಯವಿದೆ. ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳು ಅದಲ್ಲ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ
ಇಂಥ ಜಾಂತ್ರ್ಯ ಯನ್ನು ಪೋಷಕರು ಇನ್ನಿಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಹೆಗ್ಲೆಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಿ-
ಕೊಂಡು ತವ್ವಿ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು,
ಅದರಿಂದಾಗುವ ಇತರ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
ಹಾಗೆಂದು ದೂರದರ್ಶನ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಸ್ಯಾಟ್‌ ಫೋನ್ ಮುಂತಾದ
ಅಧ್ಯಾನಿಕ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಇವುಗಳನ್ನು
ಮಕ್ಕಳಿಂದ ದೂರವಿಡಬೇಕೇ? ವಿಂದಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕತೆ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ
ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ
ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಏಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೋಷಕರು
ಮೊದಲು ಅರಿಯಬೇಕು.